

Interviu cu Ioana Pârvulescu

Situația de comunicare:

data înregistrării: 04.11.2016

locul înregistrării: Andrei Șaguna TV, Brașov

participanți: J.: f., cca. 20 de ani,

IP: Ioana Pârvulescu, scriitoare

Observații: acest interviu a fost realizat în cadrul vizitei doamnei Ioana Pârvulescu la Liceul Andrei Șaguna din orașul Brașov.

Autorul primei transcrieri: Camelia-Oana Nuță (anul II, 2016-2017, seria a II-a, grupa 7)

Transcriere verificată și îmbogățită de Mădălina Gabriela Brînzan (anul II, 2018-2019)

J.: bună seara↑ și ne bucurăm nespun că sunteți din nou alături de noi↓# ă: <R doresc să vă întreb cum a început colaborarea dumneavoastră cu editura humanitas↑ și DE CE ați lă (K) ales să publicați la această editură↑>

I.P.: ă:: în principiu: ↑ nu prea: alegi tu editura ci editura te alege pe tine# colaborarea mea: a început însă cu ă: o traducere: dintr-un poet ă:: de secol șaptesprezece: care nu fusese NICIODATĂ tradus în românia↓ anGELus sileSIUS ↓ă:: domnul andrei pleșu care: mm ă: i: ie se ocupă cu /niu iurop colegi/ ă: m a fost cel care: mi-a propus să public această carte la humanitas↑ considerând-o: importantă. eu:: o:: lucrasem în timpul unei burse: de la /niu iurop colegi/. așadar↑ am început ca traducătoare la: editura humanitas↑ după care am:: fost rugată::: de către domnu' liiceanu care știa că mă ocup cu literatură↑ să: mă ocup de o colecție literară. CARTEA de pe noptieră s-a numit ea. ă:: la: HUMANITAS deși din nouăZECI se publica ENORM de mult↓ nu exista încă o colecție de literatură# în timp ce la ALTE edituri↓ ă: se publica mult ă: literatură și existau colecții. drept care pariu' era destul de periculos că:↑ ar fi fost o piață deja: acaparată. ă: și: știind că sunt pasioNATĂ de literatură străină:↑ că citesc MULT ă: domnu' liiceanu m-a rugat să: să mă ocup de această colecție↑ ((inspiră)) ceea ce am și făcut timp de zece ani↓ atât cât m-au ținut puterile↓ ((inspiră)) ă: și a fost o colecție de succes. ((inspiră)) ă:# între timp↑ mi-am scris și propriile cărți. î:: am început cu întoarcere în bucureștiu' interbelic↑ apoi în intimitatea secolului nouăsprezece↑<R și cumva firesc> ă: ele au fost î: m <P mă rog> accepTATE de către editura humanitas. ă: erau și puțin în SPIritul acestei edituri PROBABIL sau::ă sau: nu știu # nu ȘTIU exact de ce au fost acceptate↓## ă:: <L n-o: să: le: JUDEC eu ↑că ar fi ciuDAT> ă: ȘI <R asta a fost↓>

J.: <R ce ne puteți dezvălui legat de planurile dumneavoastră de viitor↑ și ce anume ați pregătit pentru târgul de carte gaudeamus?>

I.P.: am pregătit ceva ce ar trebui să vă intereseze ((zâmbește)) <R pentru că este un roman care se petrece la brașov>. se numește INOCENȚII # ă: este romanul: ă: ## unei copilării: ⊥ are# ușoare fire autobiografice↑ este TOTUȘI un roman↑ <R trebuie să atrag atenția că REALE în acest roman sunt numai clăDIRILE ((zâmbește)) și STRADA pe care am copilărit↑ strada sfântu ioan↑> pe-atunci se numea maiacovschi↑# ă: acum iarăși se numește sfântu ioan↑# ă:: și TOATE clădirile pe care le pomenesc în CARTE sunt REale și nu sunt inventate cu niMIC# ă:: restu': sigur că este: MULTă ficțiune↑ dar <R este foarte greu să distingi într-un roman ce e adevăr și ce e invenție>. ă: cred că am mai pomenit de fraza lui /liosă/ ade- de SINTAGMA lui /liosă/ <MARC adevărul minciunilor.> asta e literatura# <MARC cea care dă adevăr minciunilor>. <R cumva↑ lucrul acesta se întâmplă și în romanu' meu> se NUMEște INOCENȚII și SPER să: să-l lansez și la brașov↑ la librăria humanitas din piața SFAtului# vă invit de pe-acum.

J.: abia așteptăm să vă descoperim și REdescoperim prin ACEST nou roman. vă mulțumesc mult pentru timpul acordat.

I.P.: mulțumesc și eu.